

Árni J. I. Árnason. Bréfaskipti hans, Bjarna Benediktssonar og Þorkels Þorkelsonar

Bjarni Benediktsson – Árni J. I. Árnason. Bréfaskipti hans, Bjarna Benediktssonar og Þorkels
Þorkelsonar

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmálamaðurinn
Askja 2-5, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Arni J. T. Arnason
Borgstادastræti 80
Sími 2107

Dr H / 938
Reykjavík

Hr. Bjarni Benediktsson

Eg var á fundi með Guðn. Benediktss. og heimur
mínunnar örnum, notknum doqunum adur en ég
fór ír bænum, til at röða um at inn heimlunum minum
tekju at sér at merkja upps undænum sem er myg
vel til fallit. Það minnlist íg á þat, at sjálfskláði fl.
þyrfti at nái manna sambandi vit húseigendur og
miðuleg leika á at þat gæti teknist.

Skattur af sjálfs húsa alígu er ein hvar allra rang-
læstir. Skattur sem greiddur er, þessi húsa alíga sem
húseiganda er reiknuð, er hluti af launnum hans
sem hann er býinn at greinda með öll opinber gjöld
af eignum, til ríkis og bæjar, súvan er leiguupphæðin
sem húseiganda er aðeittur en hann hefur aldrei sít
fengið - Stengt ofaná launum, og af þeiri upphæð
sem þannig er myndud, er horum gjort at greida
tekju og eignastall og útsvar - þannig, at matur sem
vill hefur tekjur til lífo fram færð, getur komið
i hátekjastall. Það eru adrar að boðdu til at afrenna

Þeman skal ekki veigum inni. Náður sem byggir
 his andgar bœjar-eda þjóðfélagut um verðmælis sem
 skerður um aldur og æfi og eru segja að hafi gull
 gildi ham fer ekki með því i grófinu og
 ham flýtur því ekki ís landi. Ham er að eiga sjálfum
 sér farborda í ellini, og þar með að træggi bœjarfél.
 Þegn því að þarfa að sjá fyrir sér. Í skat þess að
 boendur eru verðlann að til að hvelja þá til sjálfs-
 hjálpar, er hennst að þessum trúnum, og skallalög-
 höfin eittir þá meiri en notkra andra, og þó eo eins
 og löggjafin hafi eit evolilla skura þegar lögur eru
 verkanum aði stadi var saman, en þær rekast líka
 heimskan og hugsumarleysi á, því lafuhliðs þorður
 það van glöði er framkvæmd að fokta ekall af hisseigendum
 sem sjálfir hafa brolist i að afla sér lára með
 miklum afföllum, og lata þá greinda til verkanama-
 binstada sem fá láss með ágætiskjörum og opinberri aðstofu,
 þá lenda þeir líka í því sem eignast þessar bisháði
 að fá aðalláda hissalcigu lagða ofan á hissaraundvernu-
 leym betju og mega borga ekall af öllu saman
 og þegar meiri fara að eignast eitt hvat i hissins og
 því að fara að léfta þeim lífbar allmora fyrir

all ein þeir hafa orðit að spara ót sig og fara a' mis
 ót meðan verit var að safna stofn kóðuði og svo að
 losa erfidustu lárin, þá reka þeir sig a' að þa t
 opinbera nítist a' íslitnum starf ~~ó~~
 miðnum til þess að gila hafft alskonar ræfla
 a' fáð eftir frum fær, og gründir hisaleiga fyrir
 þá ein enga bilhneicingu hafa til að lífs samkvæ
 tekjum sinn. Þjálfu hefð is flotkunum aelli
 að flytja þins spályktunars billogun um afnau fessa
 skatt, því þó fyrir frum sé ódat að etjórnars flokkann
 munðu fella billoguna þá gætu blott flotkunum gert
 háða út af miðlum og hiseigendur myndu fljótt
 veita því eftirlætt, því öruggasta og fljótfarnaská
 leitun til ekotana snanna, liggur um buddurnar
 heira. Þá gætu innheimtunum óinns konist að politisku
 hugafari þeirra og skrifstofa flotkunum eittan skrifat
 þeim samkvæmt opnum upplýsingum, og fengju aðstöð
 þeirra, bæti vitvirgjandi flutningum og ekotunum leijjast
 en undir slíku brefi aelli að vera nafn eda nöfn
 allra æða snanna flotkunum, sínulettis væri mannsynleg
 að þa væri albað einhver af þeim til vitkals a' skrifstofum
 mennum eru límusinn þannig gjerðir flestir að þa
 verkar myrra a' þá heva að hitta leidhögum þó
 lítt se sagt, en langas ræður annar a

Jóni J. T. Árnason

III

Örönnum fyrst sem sagt upphefð í því, og
þat verður að taka sunningina eins og þær eru, og
mota feltað sálarástand. Þat verður þrátt fyrir
feltað mannsynlegt að sjálfsbæti fl. hafi alla
tunheimbi sunningina starfandi í þaum flokkum
þó að vilt verða húseigandur sunnjaður
vítsskipin, en þat er líkam til að koma sunn
flesnum í lifandi starf fyrir flokkum.

Regil mið ekki freila yður að hafa
feltað lensgra að sunni, en þat eru óinnt mal
sem mig langar að skrifla yður um sinnu.

Eso þakka eiga yður góða viðkynningu
og ósku yður gledilegs sunnar.

Virkningar fyllest

Jóni Árnason

31/m 1937

Fm.

Bjarni Benediktsson.

If þú fandhiða spursmálist er svo mikil vælt
má fessar um undir, sendi eg yður hér með afri af
briefum sem fóru mið minn, og hr. Þorleifssonar
og flýja skotum sem eru sílan lega, hversgi hafur komit
fran í prenti, veg haf sjálfs svo mikinn áhuga fyrir
sparsmáli, at þú les allt sem eg sé því við vitkjandi, og
því sendi eg yður fessar lísun, at eg hugði at þat væri
málok eitt hvar svipat fyrir yðurni minni at kosli er
fættar ekki svo langt snál en, þat sé mikinn líma eill
í leslunum.

Fóð óstka eg yður gledinu komandiars
og þar með goda vitkynningu á lífna árinu.

Vitningar fyllest

Bjarni Benediktsson

11/10 1937

Hr. Jóhann Jóhannesson

I tilfæri af grem Hr. Transla Geir avsóðar, mi
hvera hili, i horgunbladini fyrir næstu síðu. leyfi
eg orir að skrifa yfir ~~efli~~ farandi því þír munum
vera frøðaskur um þessi hili.

Eg get ekki fett mig ut skotum Hr. Transla, og
mið salt að segja miðrar, að engin af mælumum um
okkar, skuli hafa and mæll Dennis, með líllit líl
þess. Hvad miðar. Frá minni sjónarmiði er mikil
vindi. Væri hans skotum vilt, hvornig stendur þá
á því að meðan uppsprekkur mar eru kaldar? Lahusmagn
sem safnarst saman á slórum svæðum og er vafalanst
bint að renna ned an jardar langar leidir, Íður en
þat kemur upp á yfirborði, og hvornig stendur a
brennisteinsbraði, og ótrum óbraði að hveravali, sem
skuli er af köldu valni, og hvornig stendur í því, at þat
verður varst vit hædum, eða afkomendur þess, vit
hvori, en ekki vit kaldar uppsprekkur?

Hin hægmynd er sín: að sömu öfl valdi hvera hili
og eldgosum, að eldgos og hvera hili sin eflisjötvar

3 fra því fóndin var söl - Radium fannst fyrst í
sölinni - Þá hitið sé til geyslum eftir, eða hogebræla
eftir, langlifra eins og Radium. Miðki Radium
miðki foreldra þess, sem við ekki þekkjum, en
þá starf fari þannig fram, að þar sem hverir eru,
hefur veran jardasvæntill hill að þenslan hilagjafa,
og vegna þess, að svæntill rennur sköngt um fardvegin.
Koðis og brefur í bræs, þá myndast at eins Valdgos.
Þegar svæntill hefur verit óssum líka, en þar sem
ekki vald rennur um, þar bræðir hitið jardvegin
kring um sig. Þannig til að þenslan verður svo mikil,
að fardgos verður, og sé þessat reit, þá er Ísland
auðugt land. Þegar veit að þér eigi lítt með að
síffylla hér í eyðurnar, svo ega ekki að hafa þekkt
hreina að sínum, en meir þætti vænt minn að hegra
álit yðar - a sjá - Þat er vel gjörningur við mig
og ávra, sem ekki hafa notit um verslunar, en geta
þó ekki láht vera, að hunga um tilverun.

Vindingar fylgst

Rugljanis 13. okt. 1937

Herrn Arni J. J. Arnason
Borgstæðakorti 80.

Jeg hadde fyrir myndum jis helle ytt
átan. Eins og fyr er jis ekki einstakur með því
sun dr. Franski. Einarsón cluifas um fandlunum
og hefjum jis skrifl grein um sunna efni sem
jis vildi fá birt i blóðunum, en jis þurfti
at koma til vit, og því var ek fáorður
um hvort alinn er allt að rannar hæfðar
þí verði þi grunnið svo lang, eð jis en ófinn um
al jis farið hana birt i blóðunum, en jis heilt
vit al sýndi einungis blóðum hana, ok
Jágrein þessari sun jis regnudar frumur
hlíð inn í land, sun fyr talist mest um í
myndum, en sandvildi jis líða yfir í
taka hana sun brattbergfossar, ef fyr ~~talið~~
várit greiniru í blóðunum, þá sedil þi
síð mið, hvort yfir fyrri vænti í svart
og vil jis þá regnur í vakti us fer.

Vintingerþyldt

J. Þorlaksson.

6. 1937

Hr. Þorðell Þorðellsen.

Þessi leit að ígjá fáttu yður breiðt að greinum, nema
mota eg meir yðar gott að leyfi til að röða snálit lítil
eitt frékar. Þeg veit að yður verður ekki mikill fræði=
legur ávinningur að þú sem ég skrif að miðstöðu mér.
Þar sem mið álit er aðeins byggð að þú sem ég hef leit
eitt yður og aðra, en það gέlur þú verit sál fræðilega
slýktur að fyrma semín annara, Þó ekki sé um meira
sér þekkingu í miðstöðunum að röð a.

Eftir gerðum er útfra hringmyndum um að hverir
hafi myndast við eldsunn brot, Þannig, að jörðin hafi
ript, og undan farið ar valnum. Þar með myndast farvegur
að hitað afanum, vintist sem orsök hvera og farið gosa
í sín sunna. Talið er að farið sprungrar myndist í fardskjalflum
um kornu í undan gosum. Það er þegar jörðin er að
þerjast af hitanum - en við það að farið sprungrar myndast,
oppnast valnum farvegur að hitað afanum, að þegar
valnið kemur í göndi ledjuna, er það ekki aðgild til að
kæla hana, heldur breylist samshundis í grefu og
margfaldar þar með þrýstingum og henni að gosum.
Í flestum gosum eru grefustökurnum vera myög
áberandi, þó hvergi hafi ordit varð við grefu í mannd
við stadium til þess hinna. Eftir valnið, hvernig

þilnadi aðeins á þann háll, að renna djúpt í förd.
Þá ætti það að halda afraum að renna eldarslæst
með saman híta ^{og þrífingi} [upps] á yfirborðit jardar þar sem úhrás
er, án þess gos verði, sunnslædar munu valnít haga sér
þannig, en í öðrum slóðum hækkar í gos skálum upp
atvissu marki, og eftir að Kyrrelsdóra er komin á valnít
þer það að hilna og sunnall og sunnall hækkar valnít
þar til gos verður. Ef valnít hilnadi aðeins vit að
renna djúpt í förd, þá ætti það ekki að hilna vit að
koma í hver pipuna, sem er í sambandi vit loftist, se
andvilit verkar kelandi.

Eftir ger girt er til þá færri hugmynd um hvern,
at bokum sér meðar en innrenslis opint, er hægl að hugsa
sér að valnít hínum í bokum pipunnar og farið í hvernálli
- um í adrenalslit, og upps. Þessum sem lítur miðili
gosa, verður þá sunnum undi langur eftir þei hve
valusmagnit er miðin, sem safnast að hvern pipuna
og þrífir í miði valnits sem hvern pipa hefur hít
og þrífst frá sér, hugast getur líka, at aðstreymist sér
sunnið, að valnít hínum aldrei meggjanlega til að gos
verði. Hvað vitum um vakinningu stóra Geysis, þá held eg
að aðstæðan til þess að hann félust til að gjósa, sér ekki
síðum vakinninga meiminnir á líta, að hann hafi leitt til
að gjósa af því leit var að horum, - heldur af því lækkad
í skálum, og af því skálur er „Korisk“-ger gos saman
indur, þá minnar valusborðit sem loftist næst til, aq
þær af leið undi kómuvalnít hægara, og aðær þar til.

3

nægjan legum hila til að gos verdi. Þeg gæti friðat, at
 það hefði mál um allt ná sama árangri, með því að hella
 lísi éta Gearfeti í hverum, það hefði flólit afan a'
 og varnað þess að valnæt kómuði eins örsl, því fyrndist
 súj og fröldugt að þessi lítrauð væri gerð ein hvernadar.
 Þær sem eru svip að hagar til, og hylgg eis, að það um undi
 leypa í ljós, að valnæt hikaði að stánum.

Nig undrav að ríkis eljörvin skuli ekki hafa
 sunn til löggum yðar um hverarannsökusir, jafn
 en tilbils virði að þær eru fyrir óskar halda launum
 og því miður er eis en ginn Rockefeller til að bæla
 ur því. En i einum alvöldi er eis yður ó samræmale, og
 það er eftir því sem enir skyld, eva rit til minn, „En
 all bendir til, að heið leynist engin ökum náttúrunöfl,
 og skipningar á hvera görum hafi því frems lills þjóringu, —
 En nír skyld a' öllu sem eis hef lesit eftir yður
 - líka i þessaari síðuslu Grein, - að um ökum náttúrunöfl
 si að ræta, - Fyrst - það eru ökum náttúrunöfl meðan
 ennum vila ekki af hverju fardhili staðar. Æmst:
 Hverir verða til i sprunngum sem orsakast af fardhila
 og kennur jafnvel bram ledja uppum sprunngurnar. Þó
 að um en hverir myndast. Fjórða: Hverir verða eftir
 þegar eld gos haetla. Fjórða: Hvera svæði eru ákvæðin

heit svæði, sem hafa haldit áfram að vera heit um aldaráðir, en um hverfi er kall. Þó ætti Þau kvæmt kenninguinn um að valið tilnaði að líti sinni nedan jardar, að gæta tilnaðs frá renslina að líti sinni að þessum dílat. Því stakk lega þar sem uppgöngur Valusins eru sværar, og hvers a svæðið skift og hvar segir fír um leirhverfi, ekki tilnaðar leirum að nedan jardarrenslu. Hér vilt ist allt benda á staðbundin hitaqjafa, ífellið matlinsnafli, langlifara en mikilvænt annar sem við þekkjum, sem getur legt óstærfað, en undir sérstökum skyldendum, verður sá ógurlegi krafur sem veldur eldgosum og hversum

Sygalheðun, Reykjavík 29. des. 1937.

Herra Áni J. T. Árnason.

Reykjavík.

þot hefis dregist frá miði ~ svæði
engjifl yfir 6. nov. sem það wga þess δ
við þurfti ~ svæði þeim fóri fríLang
og sunnan síðan Frænkti Línuarsvæði. Svæði
mitt til hennar er enn ekki komið α
menn, en hefis engjil meðan man δ
lyjir Mybl. Þann frænktusvæði δ orðið
þærre vötuvís; þessu svæði til Frænkti
 δ hlaup því yfir það lyjir, þer δ jis ~
og venna P greinir δ viðit bráðum.
Orsök hvern δ eldgass δ upplausst sér
ef orsók er teknin í vitri merk-
sama, ef orsók er teknar δ hittin, δ hitt-
ingar, f. d. netanjar δ hittin, δ hitt-
underheimarsvaðum hvern spæggi velker
en framleidindi δ oft með sitt hvern
máli. Eldgasmr engjast ut δ þessi ~
virkti wga þess δ undirheimi-raf-
num hafi safnað saman og ferði
i aukana δ enda með því δ spængi δ
við alit δ spængi δ vildit braun
upp, sum brotir δ undan við δ
mylin þannig brautinn δ vallen langt
en gafnum um fundvæði δ ríjan δ
spængi δ brote þur lítlu δ fóri
við. Og þegar leittin δ fengin borgi sölt.

Þótt en vær mið og dökktarinni salverð
hvert þessur umhverfis gupper eru
meist megin vatusgupper eði hitt, al
i þeim yfir tilhörlige lífi af vatus.
Svæðum. Svæðum sem matan Braður
hefur heldit hinum setar þannum
gerst að hugan í ó einum lifraunum
sunum atyrtligi með heins ellis seo
lítill. En hinum munu eindum fljótt
sunur haldas með miklu spáris gefum.
Sunur hinum einum bremisstans
vervi í laugveri gefa frígi
lafttagunderi, sun i þó sambeinandi
en aft neindar vulkanaskar er
eldgær lafttagunderi, ór mið þó að h
væti yfir í sambeinandi vit sunna
mit stórnægðgangans. Langar me
hini vegar upphellir ellis í yfir persón
vulkaniskum lafttagunderi og þó
væta samt í þó standi í leining
sam beinandi ít persón eldströðvar
under heimanna. Líklegt mið tegi
í langum um yfir meist megin ofan
járnar vala, sun sigð uppi óljúkt
í fjörðu og líkst þó mið persón
snerkt. Hvitberg lögg þor vindi.

En heylig þessi voldi sambær i'gi
lits af þessi; & til þárra nái gerða
& fær umhverf eldastáva. Sambær af þessa
gríðum blandast, ef til vill, i lange-
vartind en hærfaður þar og unngjöldast
sor & þárra geti lítið, lappinni &
vatnini, sem koma upp i langinni.

Jegar jis merfari um hin aldurinn
náttúru allt i samhandi við hraðas, þa' hefti
jis i hraða alveg mið allt, en við yfirleitt
on' jis, & þetta geti misstilist, & var
þa' jis, frumstæðum & örðilegum
kornum i frumstæðum & þa' hefti verit
it, og við jis mið, & þa' hefti verit
þa' hefta. Þis' s paiti mið náttúru-
allt og svo sem eitt horð skýtt at
hlitstett við rafmagn, seglmagn osfr.
við þar eigi í firme, þa' koma hinnum
náttúru allt rafoland þarna fram i svo
yfirstabini samsetningu, & vort en &
geta þris & mun gáum, & hafi
geti veit & vort með kumma náttúru-
allt i nýri mynd & nýji gerfi.

Með óskum um gott &
farveit miðar,

Yfir einum

Jóhann Ólafsson.

Arni J. T. Arnason
Bergstادastræti 80
Sími 2107

Reykjavík

7/5 1937

Hr. professor Bjarni Þorláksson

Fyrir 2 eða 3 árum, hafði ríkisstjórnin ákværit, at
lála fanga frá Lilla Hrauni við sjóvarnargardí vit
þýrarbárka, en þa vill svo ~~lik~~ undardega líl, at
verkamannafil. á skadnum ris uppi, og miðmáli
því, á þeim grundvelli, at fangarnir sér at láka sinnunum
frá þorpsbínum, líl. Kjós nefnd, og sen dís á fund
forsælisráðherra, sem fellst á skotum líl og lætur
fangana hælla!!! Með örðum ordum, at þekktar þorps
voði orðit svo fullkomit, at þær væri ekkerkt annan at
ðgjört. Nú eru fangarnir á sinnus hælinum, líl at
bæla þjóðfelaginu þar sem þeir hafa brott, gegn
því, því hegninum, sem að vera inni fali, at dovelja
þær, er i miðgum líl fellum en qm. - Fangarnir
hörla þjóðfel. Við það eins mikil, hvort þeir sinn
eitt hval líl gagns, eða ekkerkt, og jardabœur a
Lilla Hrauni, eru frekar af komus skyldi fyrir fjöldskýrslu
en fangavínum, fyrst, en því þjóðfel. Ælli at nota
þa líl jardvegsramm sökna, sem eru þess gðlis, at þjóðfel.
Hefur hvorki efni að, at lála þær og errdar, eða at gjöra þær
uppi a annan mál. Það er líl óenris sannat, at það
er quell i Esjum, saman ber ummæli Guðr. Bárðarsøga.

i Náttúrufræðinum 1939, þar sem kom hefur þau
ord um, hve miklar líkur sér fyrir því at Gullvinsla borgi
síg á Þáðnum; at i hverju örnu síðunu fjölfelagi, mundi
þat opin vera belja skyldu sina, amar at hvert, at eyrkið
einstaklinga til rannsóknanna, eða sjálf til löta fram-
kvæma þoen. Þat sem mis er at ræða, er, hvert kvarts-
æðarnar sér eru miklar, at þat borgi sig at reisa verksmálu
á Þáðnum. Þen jafn framt því, sem þessi rannsókn
veri gjörd, veri einnig skorit ír um þat, hvernig nægjan-
legt Kalkmagn fyrðist þar til steinlinusvinsla (bemant),
sem er mjög líklegi, og að kvartsæðarnar i hit dal og
fornmadsdal, liggji að æðnum í ðegin. Íf ymsum
áslöðum er Steinlinusvinsla einhver líklegasta íðnaðar-
græni fyrir ofkun. Fyrðist svo kalk a þessum stæð, þá
gæti kalkvindan og gullvinslan verit hver adra uppsí, vegur
þess, að i báðum til fellum þarf kvartsinn að malast og
þá er gullit fyrst letit ír horum, og svo er hann brennar
til steinlinusgerðar. Landið aðskar er kolalaust, og
ljöruframleiðsla þorði sáralihil, yrðum vit því að kampi
björn að, að hūr veiðir að málbikast. Þat nái raforkunum
er minni gasnotkun og þá minni ljöruframleiðsla.
Veri innlend Steinlinusgerð, aði að verða ódýrara að
gjöra Steinlinusvegi en málbikada vit þat ykjast afsetning-
ar mögulegileikarnir fyrir Steinlinus, svo verksmálu
gæti byggila nægjanlegri innlendi erostkun. Einnig
er þessi sláður heppilegar til afsetningar, bæði til ejos
og til lands, ^{svo} að betra verdur ekki að nosi, og raforka til
rekhusins vit henni. Þetta eru að eins hóu alriti af
þat mörgun. Þat gæti til dæmis bjargad jörnbraunkar-

Drialinn austar um endurlandið undir landi, ef við
gætum gjort Hrafntinnuna fyrir sordan Heklu, at verglunar-
vörn, til ilfylkingar eins og hin er, eru til gler eða steinkins-
gjöldar, Þó húnar eru álmur hafa fundist í Hornafjörði
en efnaleysi, áhugaleysi, og flutningsvan dædi, hafa
valdit því að ekker hafa verið gjört, en þó semilega meist
hill, at men hafa leggt því föstu, at óramsóknar mali,
at þó men hafi orðið varir við þessa eru álmur, þá mun vera
svo lílit um þá, at ekki borgi sig að leggja meill i kostnað
þeirra vegna. Ír þessu að senda skorit með fanga vinnu-
Gretti og bornum, og þegar meginlegt efnismagn er
saman, ásamt skyldnum fyrir vinnuhu, þá hafa fangarar
oppnáð okkur viðjan heim í alvinnu mánum, og þá
verður Várla Salatinn að fær laki vinnuna frá öðrum

Eftirlitst er flokkurinn teknur mið voldum. Þá
þýmist með hamn ætti að reina þessa leit sem einn þátt
í því að draga inn alvinnuleysinu, og gjöra okkur meira
sjálfþjarga, og eigi ber þau braust til yfir, at þér
ihugrit malið átus en þér flejt því frá yfir, þó
þat sé ekki skrifat af „fagnum“

Virtun ger fyllst

Arn. J. Þunason

Innheimlan er oddur eftir Marq poett í bönnunum - bærinum
oddur þar fjarlægður at reglugjörð um innheimlu
Saman 1910 fall megin Akri 1936. Þr 1910 var heimins
ekki ekki ókærri en þar, at hvar pækkti annars gjaldþol
og vilja til greindlu, Þar 1936 er svo konur, at annars
sem i 17 ár, hefur fylgst með innheimlu í bönnunum
er at komast í vandrædi með, at at skylda sandina frá
Hónum. Verlendis er ekki hán ad eins og hér, hverjuu
sem hafa villyg sjálfsalemölunar eru notatir nýjög mikil
og súvaldus, at fólk er hátt séða hryggings fyrir óvanlaun legni
~~stórstó~~ notkun. Hér er óslændi þannig, at hvar og
eim gelsu hringi til stoppana bæjarins og heimins pækkt
ða lítt- og lengi, ef ekki óvilyju veldur fari, at hann pækkt
sem gumall van skyldasundur. Sí þar ekki gelsu hann notat
þanniglu fyrir beturinni: 3-4 mánuðars pass at greind
notkun. Þent, » svo mikil hann miski líka um at
greinda lína lígum, og flýpur með alla Eftaldina-engum
veit hvert og áður en mann varir er han bláin at
faka til á nafn konum vor, óðrum bæjarblata, af fari
at innheimlu manum þar, pækkt hann ekki.
Þar er nýjög slóent at ekki er leikur handara ó leigjendum
fyrir at til kymra ekki flutning. Þar þykir lítið at hefnast a' fiseign
þar sem leigjandi fer til. Vegna þess a' nýjogni til fellum, sed

Þann als Mi hvert leiðandi for ^þ þat varí þá fólkur, þar
 sem leiðandi fer inn. Þun ar annótt begýjar fólk eina
 öllar des ~~og~~ ^{söltiga og} flytja 14 maí, at bregðast með gríðulu
 þá er reiðl at herða á þeim með gríðulu með því
 at hóta um nærum á framleiðslum, en sunnall og sunnall
 berist þessu fólkis at þá er atvinnu um hökum at ræða
 sem ekki meira verður í et frekja skuldu margs
 er noga mikil, og vesalungs innheimtu meini meiri verð,
 at aðhlægji fyrir at vera á hóta því sem þeir hafa ekki
 vald til- og þá sem versl er fyrir stopu an innar
 ót skifflan eminum hóttu at lata mólkun til til
 til þessara fulltrúa þejas innar, og innheimtu meini meiri
 missa fransl á sjálfum sér og að hugan fyrir starfinn
 þegar þeir sjá, at vopnid sem þeir var fengið til at
 berjast með, er gerst bitlaust, af þeim sem að ~~ha~~ at
 bryna þá. Saman sagar eru dyr leikur eis Litli Ágúst,
 Sept. — Van skil eru einhverdi eins og Heklu 2011.
 Vars skila-rrnatir kínur í hiss, þar sem eru 5-6 bívutir
 sem allar eru delnar af skylla mórmum, sem gríða sín
 reiði i fyrra skifti sem þeim er fóam visat, en þegar
 þeir sjá þá, at málmus þess opnubera, er ekki meiri en
 þá, at ~~vandrade~~ óskilis matur gítur það fulltrúa
 þess fóam og til baka, dag eftir dag, sagt horum

at koma seinni, og greida eo ekker, skulda næsta
 man- og sami bætus endurtekur sig, skulda fríða
 og fánu vel fjörd a man, og ekker er greitt, og
 ekker gert - þa fer at rýna braust þeirra a mál
 þess opinber, og einsig fyrnust þeim ósamgjarni, at vera
 at greida þa sem aðrir sleppa í t. afleidings fleiri
 Van skyldum að fyrirlitning a framkvæmdavaldu.

All dem lagaðst uppsa a þemar mala er slótt
 af skilvium borgarum - Þeim mun minni tekjur
 Sem fyrirboði bæjarins gifa af sér, þeim mun
 dýgra verður að kafa i ~~skilvum~~ borgaranna til að fullnæggis
 Söru kröfum - oft er það like, at fólk dem
 bærinn skyldi - Verðir ákveðna upphæð - dem er minn
 við þa sem fátækra sjiorn sín sér fórt at veita i því ákveðnu
 tilfelli, fer sjálf i vasa borgarans - tekur ist
 hjá stofnum um bæjarins 3-4 man. og greidi ekki
 fljómu i anda ibin, notar far að nafn konum ar, hafi
 nafn mannum sín notat ~~ist~~, i fyrra tilfelli nu svo
 er notat nafn konar eru dökkur ~~auðvind~~ at ~~villa~~ sjan.

Kvíjí bæjarstjórn ekki breiði lið það horf dem mest er notast
 er landis - það er selja um sjálfsala, og gegn fyrir fram greindu
 - sjálfsala lítið er föllegt vegna vestbreiðingar - þa fyrnud
 mer sjálf sagt, at fera láns lauk mark stofnunsa bæjar.

- midur i 1. mánuð. Þarf er, at sér ekki reikningar greiddar
um leid og leist er að mæla, en að horum framvisast,
þá sér samstandis synjat um framleidslunar fyrst til fyrrri reikan
og at fyllir greiddar, og sér innheimtuðu matur er að elðvarshjörn
ábyrgas fyrir því sem frekar væri látt at, meðan sannþykki
lækkara slíðarnar komi til, ~~en~~ hefur alla möguleglinnar
til at vila um ástæður þessar, sem óskar fólkari gjaldfests.
Senn kínar eitt fyrirþekkt eins með sín aðarvöldum.
- Hítaveitan, og þó at vor andi verði ekki meira að gneida hý
hverju ein skakling, þá fylgar reikan. Þau berim þarf at
innheimta hjá fólkni - við skiftum meiniðum segi s ég borgardí
~~full~~ ^{full} till um síðustu helgi, ég get ekki gríll fullt
þegar um næstu helgi - og þegar reikan eru orð my
b en vitur gríki num a 4-5 hvat verður þá tilnum dan?
- fyrir utan ~~it~~ juleysisvitun?

Hylamánum fyrmr, at hann hefur skyldur gagnvart
Samborgarum sínum og þjórfelaginu - meðar sjálfunnar eis um
þeginsdi og skemtanir, til at gera stæð undan kvórum þeim, sem
á hann eru laqðar til hagnumna fjöldans. Þer var skylumánum
~~þaum~~ þjórfel. hafða skyldars ger fyrmr, at eins skyldur
þjórfelagsins óð sig og heimlar og heimtar af óðrum þar
Sem horum dýkti ekki í hug at gera sjálfunnar.

Aukin öskylusi - færri sjálfsstæðir menum

- ritus i 1. mán. Það er, at sér ekki reikningar greiddur
en leid og lesit er á mæla, en að hóum um framvísat,
þá sér samstandis synjat um framleidslunar þar til fyrri reikan
er at fullus greiddur, og sér innheimla matur er að slöðvarðshjör
ábyrgur fárir því sem frekar veri látt at, meða sambrykti
þá teknar slyjónum komi til, ~~sem~~ hefur allá mögulegileika
til at íbúum ástæður ferri, sem óskar fólkari gjald frests.
Sem kínur eill fyrirtekinum með sínar manadarar með
- tilaveilan, og þó at vor andi verði ekki meira at greittar
hverju ein skakling, þá fylgar reikan. Þau bærin þarf at
innheimla hjá fólk - viðskiptamennini segjast ey borgardí
~~fell~~ - till um síðustu helgi, ey gét ekki gríll felta
fyrir um næstu helgi - og þegar reikan eru ord my
b en vitur ekki með a 4-5 hráð verður þá ubundan?
- fyrir utan ~~it~~ juleysisvitum?

Skýlumatur fyrmrar, at hann hefur skyldur gagnvað
Samborgrumum sínum og þjórfelaginum - meðar sjálfunnar eftir um
þeginni og skemtanir, til at gera staði undir kvórum þing, sem
á hann eru laqðar til hagnumna fjöldans. Þau van skýlumatur
~~þaum~~ þjórfel. ~~hafa~~ Skyldur fyrmrar at eins skyldur
þjórfelaginum vilt sig og hennar og hennar af öðrum, þau
sem hóum dýpti ekki í hring til gera sjálfunn.

Aukin óskyldi - færri sjálfsstaðir ~~með~~